

Si volem precisar més encara, prenem per exemple qualsevol teixit animal i escatim la quantitat d'aigua que entra en la seva composició. Així veurem que la sang, segurament el teixit més «aquós», enclou en la seva constitució vora de 85 % d'aigua; mentre que dels que menys quantitat de líquid contenen són les grasses, puix que els ossos i les dents, que semblen que n'han de tenir molt poca, en contenen més que aquella.

De totes les reflexions que precedeixen, comprendrà el lector l'alt significat que té l'aigua potable en la vida i la salut de l'home.

Si no podem prescindir d'aquest líquid, just és que coneixem a més certs fets que tenen estreta relació amb aquest element, no ja amb l'existència, sinó més directament amb les possibilitats de pertorbar l'equilibri de les funcions ordinàries.

El descobriment de la gènesi de moltes malalties, que tantes vides costà a la humanitat durant èpoques senceres, causades per les males condicions higièniques de l'aigua de consum, i els profitosos descobriments de la bacteriologia, ensenyant-nos a interpretar l'evolució d'aquestes malalties mortíferes, han portat com a conseqüència profitosa, la necessitat de preocupar-nos de la provisió de l'aigua de consum en condicions higièniques i anotar vertaders progressos que han marcat fites de felicitat per als pobles.

Estudis constants feren saber que l'aigua beguda podria servir de vehicle a determinats agents de malalties realment mortals; citarem a títol de curiositat la febre tifoide i el terrible còlera asiàtic, afeccions que, com dèiem més amunt, flagellarem la humanitat per la ignorància d'aquell fet, la qual consumia aigües impures, i d'ací les terribles epidèmies que, per la nostra felicitat, sols resten en la memòria.

Correlativament, tan bon punt es disposà la higienització de l'aigua potable desaparegueren quasi per encantament aquestes terribles plagues de la humanitat.

No fa molt, i per citar exemples propis, quan Barcelona sols posseïa aigua corrent en els barris centrals, era matemàtic que tot malalt que arribava als hospitals atacat de febre tifoide segurament era un veí dels suburbis; és a dir, domiciliat en els punts de la ciutat mancats d'aigua de bona qualitat.

Actualment hem avençat bona cosa en la pràctica de subministrar aigua potable als centres de població importants; però queden encara molt mal servits d'aigua higiènica els pobles que manquen de serveis de subministrament.

Prenem el cas d'una població on els pous subministradors d'aigua són poc profunds, cosa que facilita la contaminació del líquid pels gèrmens provinents de les dejeccions humanes o animals; què pot ocórrer bevent aigua així contaminada? Doncs senzillament, el que ocorria en passades èpoques a les persones que consumien aigua de dolenta qualitat; per això és que en l'actualitat notem, per exemple, malalts de tifus en tals regions. Idènticament passa amb altres malalties; citarem la dissenteria greu, produïda per les amibes, gèrmens que també penetren en el nostre organisme, entre altres vies, amb l'aigua de beure, i que produeixen les evacuacions sangonoses i altres formes i menes de malalties més greus encara.

En el desig de no fatigar el lector, deixarem per a una altra oportunitat el complement d'aquests coneixements on parlarem de: Propietats i caràcters de l'aigua higiènica i maneres de prevenir i d'higienitzar en la llar l'aigua de dubtosa procedència.

